

[Anne Grete Holmsgård]

hvis man vil tvinge besætningstallet ned på det niveau, så bliver der til gengæld meget store problemer med den sikkerhed for besætningen, som venstres repræsentant, hr. Skrumsager Skau, talte om, idet han sagde, at man skulle sørge for, at der var ordentlig sikkerhed for besætningen. Det kan man altså ikke med de regler, der ligger her.

Ud over det synes jeg, det er lidt besynderligt, at ministeren, når han i øvrigt har sagt, at han synes, det var de mindre redere, de mindre skibe, der var klemte af besætningsreglerne, så foreslår nogle regler her, som i virkeligheden ikke ændrer forholdene for de mindre skibe, men derimod for de større skibe. Det er de store skibe, der får mulighed for gennem dette at få en ringere besætning. Det er også her, de store problemer er, og det er også her, besætningen vil komme ud for virkelig store problemer.

Forslaget lægger altså op til en dårligere sikkerhed for besætningen, specielt på de store skibe, og jeg ved ikke, hvordan hr. Skrumsager Skau vil løse det problem, at han heroppefra taler om sikkerheden, men alligevel er positiv over for lovforslaget. Jeg kan ikke se, at der findes anden løsning på det, end at man siger, at man er yderst negativ over for dette, hvis man ikke, fordi man er regeringspartimedlem, kan få sig selv til at sige ligefrem, at man allerhelst så det skrotet.

Det er korrekt nok, at med hensyn til hviletidsbestemmelserne sker der en tilnærmelse til de forhold, der gælder for landkrabber. 10 timer er selvfølgelig lidt bedre end det, der eksisterede i forvejen, men det hjælper jo ikke så forfærdelig meget, da der er en dispensationsmulighed, når skibet anløber en havn, for det er bl.a. på det tidspunkt, der er spidsbelastning. Er der en situation, hvor man har brug for hviletidsbestemmelser, der er ordentlige og hæderlige, så er det netop spidsbelastningssituationen. Det, der er tale om, er, at man på papiret får nogle bedre regler, men i realiteten formentlig ikke får bedre regler, for i spidsbelastningssituationerne kan reglerne simpelt hen sættes ud af kraft.

Med hensyn til enhedsmandskab og med hensyn til de ting, der står i forslaget til sønæringslov i §§ 19 og 20, er jeg enig med hr. Rahbæk Møller i, at det er overenskomststof. Det er ikke noget, folketinget skal lovgive

om. Vi skal ikke sidde her og lovgive om, hvordan der skal laves andre faggrænser på skibene. Det er afgjort et overenskomstspørgsmål, som de berørte parter må forhandle om. Det kan da godt være, at når de har forhandlet, er der brug for en justering af loven, men det må komme til den tid. Det kan ikke være meningen, at vi skal tvinge nogle bestemte ting ned over organisationerne, uden at de i realiteten har anden mulighed end at skrive nogle breve til os eller komme i deputation i udvalget og fremlægge deres synspunkter.

Jeg finder det heller ikke særlig relevant, at man har nogle påmønstringskrav, som kun gælder for Nordeuropa. Jeg kan godt forstå, at man oprindelig har haft dem, dengang man ikke havde fly. Det er selvfølgelig lidt besværligt, hvis man med tog skal sende en uddannet dansk sømand m/k til et eller andet sted i det fjerne østen, men vi har immervæk et flysystem, som betyder, at man i løbet af et døgn kan komme hvor som helst hen i verden. Der er overhovedet ikke nogen saglig begrundelse for, at de regler kun skal gælde for Nordeuropa. De bør selvfølgelig gælde for hele verden, og det er vel et rimeligt krav, at besætningen vil have folk, der er ordentligt uddannet, til at påmønstre, lige meget om det foregår i Nordeuropa, i Sydeuropa eller i Østen.

Problemet er i realiteten, at de herinde, der taler om valutaindtjening osv., fuldstændig overser det faktum, at der er ganske mange søfolk herhjemme, som er arbejdsløse, og de koster immervæk det offentlige temmelig mange penge. Hvis man laver nogle regler, hvorefter det hele tiden er muligt for rederne at påmønstre folk andre steder fra eller at nedbringe skibenes besætning, så øger man det problem, at flere danske søfolk skal gå rundt og være arbejdsløse og have udbetalt støtte fra det offentlige.

Så vil modargumentet formentlig være: ja men hvis man ikke gør sådan nogle ting, så flygter rederne bare ind under bekvemmelighedsflag. Hvis det er det, der er problemet, så må man tage fat på det problem, og så må man komme med nogle forslag til, hvordan man kunne løse det. Jeg har ikke nogen fikse og færdige skuffeforslag til, hvordan man forhindrer den trafik, der består i at flygte ind under bekvemmelighedsflag, men en måde, man måske kunne styre det på, var ved